

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 649.

4

1244

$$\begin{array}{r} 873 \\ 240 \\ \hline 1753 \end{array}$$

ספר

עת הזמיר

הכינו וגם חקרו הרב המובהק המקובל
האלהי חסיד ועניו כמוה'רר בנימן
הכהן זצ"ל אשר מע' בני חברת
אשמורת הבקר מקהלת מודונא הנהיגו
לאומרו מידי יום ביום בקול רנה ותודה
בב"ה החדשה מהיקרים והמפוארים בני
סנגוויניטי יע"א אחר אמירת ס'
אשמורת הבקר מהמקובל האהי כמוה'רר
אהרן ברכיה מודונא זצ"ל ועתה נרב לב
מע' בני החברה הנ"ל להביאו אל הדפוס
בשנת ונבנתה עיר על תלה לפ"ק

פה מנטובה

בניה סע הרופא כסה'ר רפאל חיים מאיטליא

נר"ו

Con Licenza de' Superiori.

דבר

דמות

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ

דמות

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי-אֵלֶיךָ

Con. Licenza de Superiori.

וקיומו ד' שדים י' משכו ד' לבבות • לחשוב להבות • אש דת חשובה •
 ובא רש טובה ורחבה • עוד ינבון בשיבה • שיש בש
 שפחה ורוח נדיבה • ומלאו פני תבל תנובה • גם אני בתוך הבאים בקהל
 ה' • בימי חרפי מקדמוני • בסירה חדשה שחברתי • את ה' זכרתי • להללו
 ולשבחו דבר יום ביומו • לשרתו ולברך בשמו • אמנם מאז עקבותי לא
 נודעו • כי יראתי כי אמרתי הלא דברו ל' • צעיר אני ליומים • ולא
 גדלתי בין החכמים • ולכן לא מנחתי לנוף טוב משתיקה • ולא תהיה זאת
 לי לפוקה • ויהי כי עברו ימי בחרותי • הנה קמה אלומתי • ועלי תטוף
 מלתי • קח נא תומרת הא' רש אשר לפניך וכבד את ה' מהונך • דיה לשירה
 בשערה • וקרוב לבא עתה • עתה בא כתבה על לוח אתה • ועל ספר חקה
 ה' אומר וה' דברים והיו לה' מנישי מנחה בצדקה • אז אמרתי תנחמני
 ארסי • ועתה ירום ראשי • ואזכרה זכחי צדק בקהל אמוני • אשירה ואזמרה
 לה' • אוביל שי למורא לעתות בשירה • על כן קראתי שמו עת הזכיר
 כי ב' את ה' בכל עת אחמיר • וס בו שמי נמנה • (ע'ת הזמיר עם כללות
 ש' המלות ב'ת נו' ז' זוד ת'ס נו' ז') וכספל קול התחנה יום יום אתן מעין
 ברכותיו • ומדי חדש בחדשו ומידי שבת בשבתו אשא מדברותיו • מספרם
 לכבוד שמו המיוחד • והיה המשכן אחד • אחת שאלתי מאת ה' יערב עליך
 טיחי • ולכל בהן חייו רוחי • יזכני ברחמי לעלות למעון קדשו • ולשאר
 מקום מקדשו בימינו תושע יהודה וישראל • ובא לגיון גואל • וישיב
 העבודה להיכל ולאוהל • בה' חסיתי •
 אל אבושה • לעולם :

כמה ישיבות יגע האדם הראשון לכל דבר שבקדושה פנת וקרא אבן הראשה הוד
מלכות ישראל • הוא יסד המעלה וההרואל • לא כתן שכח לעיניו עד שהשיב
יזכר על מכונו • ידע למהיפך בחותיה סדר המדרגה ויאהב המלך את הסדר להשקמש
בכליו של חוכה ויהי לו ללווי הכהן (פ' הזכר פ' ויבא קמ"ח ופ' פנחס רמ"ב) בני"ד על
חן יה לירוק כמו עפל בת כיון רשמי אש טלהב ים שחחזה כבוד יפיה • והסירה את
שמלת כניה • דוד מלך ישראל חי וקיים ועוד לו א"ך המלוכה וזכר קלקול מכילות
בחדר המדות • ועוד יחליף שרשרות העבודות • והעניד שריד מעיר לעזור מזרה
בבירות • ובזודים • חכו מומקיס וקולו מחמדים • בהן וחריז בהן וזמר על סוד
יתפלל קול חסיד של מרומה אשר לו הרקמה • לשם שנו ואחלמה • הרב המונסק המקובל
המלכי החסיד העניו מ"ח כמוהרר בנימין הכהן כר"ו • **עת הומיר** הגיה וקול
הטור כשמע זמיר הרזים יענה לאמר לשירים אלו מה עכמו רזיהם המזכירים את ה'
אל דומה להם •

הן לא קברה יד אדוכנו מהציע עושר מלע הוד זהר מעודה • אושר כל כלי חמדים
ומשק חכמה מפכיתים • המוכים אמוכים בטומק החרוז על הלכות גדולותמסכה
גמרא ואגדה • האמנם לפי רוב הענוה בקטון החל • אידי דאמי ליה מדרזא • חניב
ליה לדרוס בעד הצלות החל • השומר כפסוק חסידיו • ישלח עזרון מקדם ומצטעבה
וליו • את כל מלאכות המצניח • אשר און חקר ומקן חתם מבכית ומלך ביסיו מחזינה
עייכונו משרת את פני ה' בהר הקדש ובירושלם אכ"ר •

שיר המעלות לדוד

שִׁאֲהֵבָה נַפְשִׁי הֲלֹא מִצָּאתִי הִנֵּה אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֲרַפְנֶנּוּ

כִּי לָךְ דָּמָה דַּוְדִי צְבִי חֲשַׁקְנוּ

כִּמָּה לְעֵינַי לֹא שָׁנַת נִתְתִּי :

מִקּוֹם הַכִּינּוּתִי בְּעִיר רַבְתִּי • אִף רַעַנְנָה בְּדַבְרֵי עַרְשֵׁנּוּ

קִימָה עֲלֶיהָ אֲתִי בְּגִזְרֵלְנוּ

עַל בֶּן יִרִיד לְקָרְאתָךְ יִצָּאתִי :

חִזַּף הָיָה אֵלַי וּמַלְכִי צֶדֶק * עַל בֶּן יִמְיִנְךָ יַחְזִיק בְּיָתֶךָ

אֵל כֵּד אֲשֶׁר יִמְצָא לְשִׁמָּה בָּרֶק :

קִימָה יִי אֵל מְנוּחָתֶךָ * שֵׁם יַעֲמֹד כְּהֵן וְיִלְבַּשׁ צֶדֶק

חֲסִיד יִרְגֵן עַל יְשׁוּעָתֶךָ :

דש ונק לה וכלך : חמן להלך • הסעיר ישעיהו כנסה"ר ישרא חזקיה כאסאן זלל

ליום ראשון

ג

כוונת יום ראשון בעולם הכריא' להעמיד כל אומי היום הרושם של תוספת נשמת
רוח משנת שפברה והכוונה לה' ראשונה שבשם שהיא כנריאה א' יהוה סס
המרגלם של יום זה ושם אל שדי שהיא כנריאה ולשם אנג' יתן ויש של סקובי פ'
המאיר בו מהארם השנת ושם פ' ב' שחמד ש' כנרהס מורכבה אליו והכל ראוי כזו
המזמן * שנה במסקל פשוט בלי שנה הרומז לנבורה כי היום הזה נחמד יומא'
לכליל כולהו יומי ולכן הוא פשוט משם תכונות *

כי עַד עוֹלָם חֶסֶד*
הוא אֲבָרָהָם עֲבָדוֹ
אֵל כָּל בְּאֵי עוֹלָם
שְׁדֵי נִקְרָא בְּשֵׁמוֹ

וְרָאָה הַגּוֹי הַזֶּה
הֵן הוּא שָׁפֵל נְבוֹה
בְּנִפּוֹל עָלָיו אֵימִים
עַד כִּי יָבֵא יוֹמוֹ

כָּל הַיּוֹם מִמֶּלֶךְ
קִיָּמָה עֲזָרְתָה לִּי
וְלָךְ אֲשָׂא עֵינַי
מִלֶּךְ אֱלֹקִים עִמּוֹ:

רַחֵם אָב עַל בְּנֵים
וְכִימִים קְדֻמוֹנִים
שָׁמָּה נִרְוֶה דוֹרִים
יִדְרוֹשׁ לְשָׁלוֹם עִמּוֹ:
יִלְקוּט

הַדּוֹר אֵל אֵל כִּי טוֹב
אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב
כִּבְיָר מְצַאָה יָדוֹ
לְקִרְוֵא יֵשׁ אֵל בְּקָם

אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא
בְּדִיוֹטָא תַחְתוֹנָה
גַּם מִשְׁמֵנו רָוָה
יִפְחָד כָּל הַיָּמִים

תִּזְעַי רֹחַ קָמִים
עֵינֵי חַי הָעוֹלָמִים
אֲתָה הוּא אֵל חֵילִי
טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה

שִׁמְעָה אֶת רִנָּתִי
הַיֵּשֶׁב נָא לְשִׁבּוֹתַי
וּבַתוֹךְ מַעֲזֵן גִּינִם
וּבְדַבְרֵי מַחְמָדִים

ליום ראשון

ילקוט ישעיה כ"ו על פ' פתחו שערים וכו'

אז לישירים סודו	יודו לשמו גדול
ויט להם חסדו	היה למו מגדול
שנית עוד לקנותם	וינסף את ידו
ברא את עולמו	היום מראשיתם

הן הוא ראשית נרבו	דבר ויקרא אור
הגיה את חשכו	האיר בלבוש נאור
ומעונתו ציון	ויהי שלם סבו
כי בן ברוך מעמו:	יושב סתר עליון

בראשית רבה פ"ג סו"ב נבראת האורה וכו'

מקדש העיר בית אל	בנה במהרה
אז ישיר ישראל	במקום צרה שירה
כהן אל אל עליון	כימיני מימי
כי לא יחסר לתמו	אז לא יהיה אביון

שאל אביך ויטורך ואת שדי ויברכך ברכות שמים ממל ברכות מהים רובץ חמץ ברכות שמים ורחם יומם יבוה ה' חס"דו וכלילה שירה עמי מפלה לאל חיי:

ליום שני

בזכות יום שני בעולם היצירה להטמיד כל אומו היום הרוסס של מוספת רוח וכנסת פסנת שמכרם * והכוננה לו' סנסס שהיא ביצירה ולה ידוה סס המרנלה סל יום זש ולסס אל יהוה סכיכירס ולסס קרע ששן וסס סקוי"מ * * * * * וסס"ג סנגדורס יוד הו ואו הו סיעחק מרכנה אליו * והכל רמוז כסמוזן זס נימד וארבע מכובות כי הסכל נגדורס *

ואתה

וַאֲתָהּ אֵל תִּרְחַק
וּמִפֶּחַד יִצְחַק
לָךְ נִפְשֵׁי אֲשָׁא
וְקוֹמָה אֵל עֲוִירֵי

לְעֹרְתֵי חוֹשָׁה
תִּבְכְּנֵי בַיּוֹשָׁה
יְהוָה אֵל צִוִּירֵי
לְעֵתוֹת בְּצָרָה:

קָדוֹשׁ מִשְׁכַּן עֲלִיּוֹן
רָאָה אֶת עַם אֲבִיוֹן
עָנָה לְתַפְלָתִי
שָׁמַאל תָּשׁוּב יָמִין

שָׁמַע אֵל שׁוֹעֲתֵי
קָשׁוּב קוֹל רִנָּתִי
וְעַת רְצוֹן תּוֹמִין
צִפְרִית תִּפְאַרְתָּה:

מָמָא לֵב יִצַּר רָע
נִצּוֹר לְשׁוֹן מִרָע
בְּרֻכָּה וְתִהְיֶה
יְהוָה אֵל חִילִי

וַיִּגְרַשׁ אֹז בְּלָה
תְּמוֹנֵת הָעוֹלָה
הָיִוֹת אֵל מְעוֹז לִי
יְהוָה עָלַי סִתְּרָה

קָנָה אֶת קִנְיָנֶךָ
רָעָה נָא אֶת צִאֲנֶךָ
בְּעַת רִגְזוֹ רַחֵם
וְאִזּוֹ לְכַבוֹד שְׁמֶךָ

וַיִּמְרַע הַנְּחָם
בְּמִרְעָה טוֹב תִּנְחָם
כְּבוֹשׁ אֶת פְּעֻסֶךָ
לָךְ יַעֲנֵנו שִׁירָה:

אֱלֹהִים צוֹר מַחֲסֶה
וַיִּוָּדַע נִכְסֶה
וַאֲוִיב מוֹעֲמֶךָ
פְּלִאִים הוּא יִרְבֵּ

וּמִשְׁנֵב אֵל עֲמָךְ
הָיִוֹת קוֹרָא בְּשִׁמְךָ
יְהוָה יִרְא חֲרֵד
בְּזַעַם אַף עֲבָרָה:

ליום שני

למים אז הבריד
בכי רב עד הגדיל
שכרם משלם
במזבח פפרה:

ביום זה אל עולם
נהרות את קולם
יהיה לא החדיל
מקום העיר שלם

בכ"ר ה' ע"ג מכני נהרות חיבש וע"ש בימה האר"י

בחסלו הגדול
ועד עולם חדול
ישועות למשיחו
למרבח המשרה:

יחיה המתים
נסוגים נכרתים
ואז מעוז מגדול
וישב את רוחו

צטעל זקנה וסינה אלהים אל מעזכני עד חניד זרופך לדור לכל יבא גבורך

ליום שלישי

בזכות יום שלישי בעולם העשייה להעמיד כל אומותהיום הרוכס של מוספת נפש משבת
שעברה והכוונה לה' אחרונה שבסם שהיא בעשייה ולי' חספ"ן סם המרגלח של יום
זה ולסם אל אדני שבעשייה ולסם ננ"ד י"כס ול"ן של שקובית כמחיר בו מהארץ
השבת ולסם יוד הא ואו הא שנתפארת שיעקב מרכבה אליו והכל רמוז בסמוך זה
כשזע מו' כבוטות כי התפארת הוא קו חמפ"י רחמים כסוטים

אוחנו מכל רע
כל ברך לו יכרע
תפארת רום עיניו
ויברך שם קדשו:

גים' קמלאך הגואל גים' מ'ה
אל אדני תפארת ישראל
מצדיק לא יגרע
ישא אליו פניו

נר מצוה תורה אור חורה היא מן הח"ח שנק' רוח
גדול גבור נאור השובה את נדחי רוח

יום שלישי

ה

מְקוֹדֵשׁ אֶת עֲזוֹרֵי
לְהִיּוֹת צֶלַע עַל רֹאשׁוֹ :

דָּוָד תִּשְׁלַח לְמַשְׁיָחִי
וַיֵּצֵץ עָלָיו נִזְרוֹ

יַעֲלֶה מִעֲלֵה מִעֲלֵה
בְּבִרְכָה וּתְהִלָּה
עַל מִזְבֵּחַ נְקִרִיב
עַת בְּנִין מְקַדְּשׁוֹ :

כִּסְאוֹ לְעַד יְכוּן
שָׁרְשׁוֹ תָמִיד יִשְׁכּוּן
זֹאת תִּנְרַת הָעוֹלָה
וּבְחֹדֶשׁ הָאָבִיב

בְּרוּךְ שֵׁם מַלְכוּתוֹ
שְׁמֹשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ
עוֹלָם בְּאַמַּת נְחֻתִים
עוֹד לֹא יִמוּט שְׁרֵשׁוֹ :

וְזִיק הַצִּיּוֹר תָּמוּס
אוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים
נִשְׁמַח בִּישׁוּעָתוֹ
אִז בֵּית יַעֲקֹב אִישׁ תָּם

בְּרוּךְ הוּא עַד עוֹלָם
נִשְׂא וּמְאֹד נִעְלָם
וּשְׂאוֹ קוֹל עִם עֵגֶב
מִשְׁלֵה־בֵּת אִשׁוֹ

וַיִּדְּוֵי לְשִׁמוֹ עַמִּים
הָאֵל רָם עַל רָמוֹס
וַיִּאֲמַר אֶל־כָּל־סָם
הָאֵל לָכֵס אֵל מִשְׁגֵּב

וְזֵמָה מִיִּבְשָׁה
נִפְלְאוֹת כִּי עָשָׂה
כִּי הוּא רֹעֵה נְאֻמָּן
נִשְׁבַּע הוּא אֵל נִפְשׁוֹ :

מִיִּם הַיּוֹם נִקּוּוֹ
צִיָּה עַל יוֹם קוּוֹ
כִּדְהָ אֶת הַכְּבֻשָׁה
צִדִּיק אֵב הַרְחֻמָּן

וְלָה עוֹז תִּפְאָרָה
תִּפְתַּח שַׁעֲרֵי אוֹרָה
לְלִמּוֹד

אוֹרֵי גַם צִיּוֹר יִשְׁעֵי
אֵלֵי וְלִכְלַל זִרְעֵי

ליום שלישי

ללמוד סתרי תורה
השער ליהודה
כי בם כל מעיני
לקים במקום קרשו;

וזאת מלתא לך ה' עם רצון אלהים ברוב חסדך עכני באמת יסעד *

ליום רביעי

פונקט] ווס רביעי בעולם העשייה להכין עצמו לחוספת כסס יקירה משנת הבאה
והכוונה לה אחרונה סכסס ו אל סס המרגלח של יום זה אל אדני סנעשיית
ולסס בער סמך ד' דסקובי' - והכל רמוז בפומון זה ססוט מסס ג'וטוט לבית יוס
זה ב'ג'לח סכך קהסד ס'וטס מ'רככס אליו;

דבט גמון וראה
תמיד לד משתאה
מוליד לימין משה
אומר גא לאדני
עול עמד הקשה
אל נפלאות עושה
אש דת מהר סניי
צירי שוכן רומה;

ברוך הוא שם האל
ראש נצח ישראל
תירוש עזר באשכול
יעקב בחר לו יה
טיב המטיב לכל
צדיק חפץ יכול
נפן הפוריה
אמלל נפן שבמה ס' קהור דיו;
ח' א' ס'

צאן פריעיתו ירעה
ולאיש שדה תועה
נשא לשוא נפשו
כי יפול הטופל
כי אז ירום ראשו
מהר יעלה באשו
גבהות אדם שפל
וקבורו לכלימה;

יום

ליום רביעי

ו

קָבַע אֶת הַמְּאֹרֹת
מִיַּד גַּם לַחֲרוֹת
כֹּל אֶחָד בְּזַמְנוֹ
עַל פְּיֵי הַיְתָה שׁוֹמֵה:

יוֹם זֶה אֵל הַצְּבָאוֹת
גִּזַּר כִּי יִהְיֶה אוֹת
וַיִּצְיֵא מִזְרוֹת
לַעֲשׂוֹת לְרִצּוֹן קוֹנוֹ

הַיְתָה עִם הַלְבָנָה
כִּי בֵן זִוְיָה פָּנָה
שָׁמַשׁ בְּנִבְוֹרָתוֹ
עוֹשֶׂה אוֹר בְּשִׁלְמָה:

אִז רוּחַ אַחֲרֵת
צָרַעַת מִמְּאֵרֵת
וְיָצָא רֵאשׁוֹנָה
יִצְא מִחֶפְתּוֹ

גִּזַּר וַיִּקַּם לָהּ
כְּכַבִּים בְּמִסְלָה
בְּכַתוּב בַּתוֹרָה
וַתְּהִי לָהּ לְנַחֲמָה:

וּלְהַפִּים אֶת דַּעְתָּהּ
כִּי רַבִּים הֵם אַתָּה
לְמִשׁוֹל יוֹם וּלְיָלֵה
יָבִיאוּ כִפְרָה

וּבִנְיָה אֶת עֵיר צִיּוֹן
תִּעֲמֹד לִי מִיַּד אֲבִיוֹן
וּכְבוֹד שְׁמִי קָדֵשׁ
וּכְמוֹ אוֹר הַחֲפָה:

אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא
לְמִשְׁנֵאִיךָ תִשָּׁנָא
בֵּיתְךָ יִהְיֶה עֲלִיוֹן
אוֹר יֵרַח חֲדָשׁ

פודיעני לורח חיים סוגיע שגחום חת פניך בטומום כיעניך נכ"ח *

ליום המישי

כּוֹנֵם יוֹם חַמְשֵׁי בַעֲוֹלַת הַיְיִרָה לְכַסֵּין עַמּוֹ לְמוֹסַסֵּת רוּחַ יִמְרֵה שִׁשְׁתּוֹ הַכֹּהֵל וְהַכּוֹנֵס
לִן שִׁנְסֵה ה' אֱלֹהִים טֵה הַמְרַגֵּל טַל יוֹם זֶה אֵל יִרְחַח שְׁכִינְתוֹ הַקָּדוֹשׁ ט"ז וַחַס
מְקִינֵי

ליום חמישי

שקול'ת זככל רמוז כפזמון זה מסמי מכוטות וימד וסמי מכוטות לסיוף יום זה נכוס
סכף הגבורה סמחרן מרכבה אליו :

וּבִכְן לְטוֹבָה אֹתָהּ פֶּעַל יוֹצֵא כְמוֹ אֵלֶּה יִנְלָה כְבוֹד הַזֶּה

אֵל כָּל הַמּוֹן צְבָאוֹת אֵת אֲזַנְךָ חִילוֹ וְצֵאן יָדוֹ

וְלֹא־הָרַן מִדּוֹ יִלְבִּישׁ בְּיוֹם גִּילִי

כִּי אֵל יְהוָה לִי אֲבַטַח וְלֹא אִירָא

עֵיב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ

קוֹמָה שְׂפוּךְ זַעַפְךָ

וְרֵאֵה עֲנִי עֲמִי

צִר לִי לֵךְ אֶקְרָא

חֲסֵה לְעַם יִרְמֵעַ

כִּזְל הַזֶּה הַשְּׂמֵעַ

בִּינְהִי לְהוֹד נְהַפֵּךְ

מִיֹּזב נֹא גֵאל דְּמִי

נְרִי בְּאִישׁוֹן לִיד

עַל זֹאת לְהִתְפַּלֵּל

כִּי אֲזִי יְהִי זֶרְעֶךָ

אוֹתְךָ וּבְאֵיִם

וְאִיר וְלֹא יִרְעַךְ

תְּחִישׁ לְמוֹ יִשְׁעֶךָ

נֹרַע וּבְנֹזִים

כָּל אִישׁ בְּשֵׁם יִקְרָא

יִרְאוּ בְּעֵינֵיהֶם

וּבְמֵאֵמֶר פִּיהֶם

חֲלָקֵי וּגְזֵרֵי

סִלְעֵי וּמִצֻּרֹתַי

כִּי הָאֱלֹהִים לִי

יִוְדֵי לִוְהֵ אֱלֹהֵי

הֵן אֵל יִשׁוּעָתִי

בְּרוּל וְגַם נֹרָא

הַיּוֹם בְּהוֹד גְּזוֹר

תִּנְחַן וְהוּא אֲבוֹה

כִּי יִשְׁרְצוּ מַיִם

מִיִּכְן לְיוֹמִים

וישחק ברוב גדלו
 מאז הלא ברא
 נתן כבוד קולו
 מתן במפעלו
 נהר וגן עין
 ישב בלא מורא
 מוכן לצדיקים
 עזו ובשחקים
 חקיו ומשפטיו
 להם דרור יקרא

יושב בשמים
 מלכי צבאות לו
 ברכות תחום רובץ
 יד גם ליד קובץ
 ירבה כבוד חילו
 כי בם להתעור
 הן זה משוש דרכו
 שלם יהי סבו
 ברוך אשר יקים
 ישכון ובשבתיו

ה' אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר מכה הודך על הסמים

ליום ששי

כונת יום ששי בעולם הכריא להכין עמנו למוספת נשמה וימרה משנת הנאה והכוונת
 לה ראשונה שנסם מן מן סם המרגלח של יום זה יגלן סוף סוף דסקינ' מ אל שר
 סכריאה * והכל רמוז בסומון זה פשוט משמי מביטום לביומו ביוסוד טכף המכארם
 סיוסף מרכבה אליו *

בגנים לא נחשב
 ויסוד ארמון יושבו
 נוהג בצאן יוסף
 לקנות איש על גדלו
 צדיק ירוץ נשגב
 ציור מחסה גם משגב
 ובמינים

הן עם בדר ישכון
 עמו תבל תכון
 אל תוך עיר בית מושב
 ביזם ההוא יוסף
 מגדל עז שם האל
 פודה את ישראל

ליום ששי

נְנַמֹּר אֶת הַלַּיִל
אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:

תּוֹצֵא נַפְשׁ חַיָּה
לְמַלְאֲכֵת כָּל בְּרִיָּה
אָדָם עִמָּךְ עֲזֹרְתוֹ
חִדְקוּ וּמִנֵּת חִבְלוֹ:

בּוֹ נִשְׁמַח נְגִילָה
יִשְׁמִיעַ לְסַגְלָה
אֶל שְׁמַיִם מֵעַל
כְּבוֹד אוֹמֵר כְּלוֹ:

אָמַר אֶל הָאִשָּׁה
עִם זֶה פֶּעַל עֲשֵׂה
מִצְוֹתַי וְיֵאָכֵל
וְגִמְלוֹ יָשִׁיב לוֹ:

הוֹסִיף לָתֵת כַּחוֹ
עֲדֵי יוֹשֵׁב רוּחוֹ
תְּמִיד חֶפֶץ יְכוֹל
דוֹדֵי לִי וְאֲנִי לוֹ:

כִּי עַד עוֹלָם חֲסִדוֹ
פְּתָאוֹם יָבֵא אִדּוֹ

יֵרָאוּ

וְכַמְנִים תִּף עֲגֹב
בַּיּוֹם יֵאִיר הַלַּיִל

זוֹם הַשְּׁשִׁי אָמַר
נָס בּוֹ בַּיּוֹם גָּמַר
לְפַעְלוֹת מַעֲשֵׂי יְהוָה
פְּרִצוֹף מִצְדָּעָתוֹ

זֶה הַיּוֹם הוּא עֲשֵׂה
קוֹל אִישׁ דַּת מוֹרָשָׁה
כִּי בּוֹ מִיִּשָׁה עָדָה
הַגָּבֵר הֶקֶם עַל

בְּרֵאוֹת נְחֹשׁ עָרוֹם
כִּי הִנֵּה שׁוֹכֵן רוֹם
וּתְתֵן אֶל הָאִשָּׁה
אָמַר לְכָל סָכֵל

זוֹם כְּמִיָּמִים שָׁלוֹ
כִּי חָסַד אֵל כָּלוֹ
אֶהְשִׁיב אֶת נְדָחוֹ
כִּי לֹא אֶלְמוֹן וְשִׁכּוֹל

וְקָם נֹזֵפֵל מֵעִיר
הֵן עֲשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר

ליום שבת קדש

קול דודי הנה בא

יִרְאוּ עֵינָיו בִּירוּ

יבא אל היכלו:

אל חי אות בצבא

כספה ונס כלמה נפטי לחברוש פ' לנו ונשרי ירלנו אל אל חי

ליום שבת קדש

בזכות יום השבת צטולם האצילות ו' סכסס ה' יד' אדנ' ומכלול שמו כל שאר סס שמוג המרגלא סקו"ת והכל רמוז כמזמן זה פסונו מסס מכוסות כי אין כנסת דין ללל ולוד מרכסס למלכות השולטת בו

ברוך שם מלכותו

יושב סתר עליון

ויהל יפעתו

הזופיע מציון

מהר יראו עיני

את דוד תוך ביתו

עזי גם זמרת יה:

כי נפשי לאדני

קומה אל עזרת

שבת קדש היום

צוה לישועתי

ולכל פיד יום פדיוס

המים עמך אהיה

יום תשמע שועתי

ואספר מעשי יה

לא אמות כי אחיה

נוראות בימינך

אורה שמך גדול שם המרגלא

רחב נא על צאנך

צורי מעוז מגדול ליום א'

ברוך הוא ליהוה

אברהם קנינך

בצר קראתי יה

בזכותו שא פני

אל נאור בגבורה

ליום ב'

הזשיעה את עמך

מושיעו בצרה

יורו גוים לשמך

ובקול

ליום שבת קדש

אֲשִׁירָה לַיהוָה
עֹנָה בַּמִּרְחָב יְיָ

בְּבָקוֹל שִׁירָה וּמְרָה
גְבוּרָה לְגִבּוֹהִים

תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל
צִוֵּר קְרוֹב אֶל שׂוֹאֵל
צִוֵּר לְגוֹיִם יִשְׁלַח
יִסַּר יִסְרָנִי יְיָ

ליום ג'
וְצִיץ צִיץ גַּם יִפְרַח
מִי הַעִיר בְּמִזְרַח
פְּאֶרֶה הוּא גַם גּוֹאֵל
אֶת חֲטָא עַמּוֹ יִסְלַח

יוֹם הַקְרוֹשׁ הַזֶּה
כִּי מִשְׁמַנֵּס רִוְה
מִי יִשְׁעֶךָ עַל פָּנָי
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר יְיָ

ליום ש"ג
הָאֵר אֶת פָּנֶיךָ
רַחֵם עַל בָּנֶיךָ
שָׁהוּר מֵהַר הַזֶּה

לְרוֹעַ תִּפְאֶרְתּוֹ
מוֹשִׁיעַ אֵין בְּלִתּוֹ
הֵן לֹא אֲבִד נַצְחִי
אִמְרָתִי אֶרְאֶה יְיָ

אִז אֲשַׁמַּח בְּאֲדָנָי
וּלְדִי לִימִין מִשֶּׁה
ליום ד'
אֵל נִפְלְאוֹת עוֹשֶׂה
לְשִׁמּוֹר אֶת מִשְׁמֵרְתּוֹ
יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי

וּלְשׁוֹן אֱלֹס תִּרְוֶן
וּבְמִנְחַת זְכָרוֹן
כִּי עַד עוֹלָם חֲסֵדוֹ
עַם נִבְרָא הַלֵּל יְיָ

ליום ה'
הַשִּׁיר יִהְיֶה עִם פִּי
אֵל אֵל אֲשָׂא כְּפִי
אִמְרוּ נָא בֵּית אֱהָרֹן
אִז לְאֱלֹהִים הוֹרֵוּ

יִשְׁעֵי וּמִנַּת בּוֹסֵי
צִל שְׂדֵי צוֹר מַחֲסֵי

ליום ו'
זִיב' אֵל רְתַתָּן לִי מִנֵּן
מִצְרָה לִי הַנֵּן

צִדְקַת אֹתָם אַחֲוֵה
בְּרוּךְ בֶּן נְרִי יְהִי

בְּנֵיךְ אֵל נָסִי
בְּאִשֶּׁר אָמַר חֲוִיה

כִּי קָדֵשׁ הִיא לָכֶם
בְּקִאֹת הִיא בִּינְכֶם
בְּרִבּוֹת טוֹבָה הִרְבָּה
רִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת יְהִי:

אֹזֶר שְׁבַעַת הַיָּמִים
לֹא בֶן אֵל בָּל עַמִּים
וְלִכְל דּוֹרוֹתֵיכֶם
אִשׁ לֹא נִפְחָ תִכְבֶּה

יִקְרָא אֵל הַשְּׁרִירִים
יִכְנִיעַ כָּל זָרִים
יִקִּים וּבְתוֹךְ בֵּיתוֹ
אָבִא בָם אֹרֶה יְהִי:

יִזְרַע אֶת תַּפְאֲרָתוֹ
הַהִלְוִיָּים סוּר דָּתוֹ
וְיִי הָעֲמֻדִים
הַהִרְחֵם חֲמַר שְׁכֵנֹו

יִקִּים גַּם יִתְעוֹדְדוּ
כְּעוֹף הוּא יִתְנוֹדֵד
יַעֲקֹב תוֹךְ עִיר שְׁלָם
לֹא עוֹר יֵרַע עַל גַּם יְהִי:

שֵׁם בְּנֵימִין צְעִיר
יֵאבֵד שְׁרִיר מְעִיר
יִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָד
שֵׁם עַם כְּפֹא שְׁלָם

והיה ה' למלך על כל הארץ כיום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד

לראש חדש

כוונת ראש חדש בשם שר'י במלואו נימ' רא'ש חד'ש והוא רמוז כראשי תיבון
החרוזות של זה הפוסמן

שֵׁם עַם יִרְחַ כָּל הַחַרוֹזוֹת הָאֵל יוֹכְנוּ בְּרָא אֵל בְּתַחֲלָה
בְּהֵם אֹזֶר זֶרַח עַם מֵאֲרָם וְלֵ אֵל אֶרֶץ וַיְבוֹלֶה
ב א א ז 2 וּשְׁנֵיהֶם

לראש חדש

וַיִּשְׁנִיחֵם בְּגִדְלָהּ
גַּלְת הַכְּתָרוֹת

נְשִׂתּוֹ לְמֵאוֹרוֹת
בְּבִרְכָה וּתְהִלָּה

יְרַח אִזּו פִתְחָה
כִּי בֵן דַּעְתָּה נֹחָה
כָּל אַחַר מִשְׁלוֹ
עָלּוּ יִצְיָץ נִירוֹ

פִּיָּה וּתְאָמַר לוֹ
לַעֲמוֹר אִישׁ בְּגִבּוּלוֹ
יִזְפֵּעַ אֶת אוֹרוֹ
אֶת הַיָּד הַגְּדוּלָּה

נִזְרָא מִמְקַדְשׁוֹ
שְׁמֵשׁ יְרוּם רֵאשׁוֹ
וְדָאֵי כִי רַע וְקָמַר
פִּי מֶלֶךְ הֵן לְשִׁמוֹר

אֶל יְרַח אָמַר
כִּי לְדַבְרֵי שְׁמַר
אֶת אֲמֶרְתְּךָ לְאֹמַר
מִבְּלִתִּי תֵת תְּפִלָּה

דְּרַבְךָ קִשְׁתּוֹ נִגְדָה
דְּוִיה נְהַפֵּךְ הוֹדָה
רַק־מֵאוֹר הַחֲמָה
מִמַּחֲץ מִכְתָּה

כִּי תִמְעִיט אֶת עֵצְמָה
מִיָּמִים יָמִימָה
תְּאִיר אֶת קִדְרוֹתָה
לָהּ מִרְפָּא וּתְעִלָּה

לְמִשׁוֹל יוֹם וְלִילָה
קָדֵשׁ יִקְרָא לָהּ
צְדִיקִים נִשְׁגָּבִים

עִם כָּל הַבְּכָבִים
וְלִיָּמִים הַטּוֹבִים
כָּל־שֶׁמָּה יִקְרָא

יִבְלֵ שׁוֹ לְמוֹרָא הוא שׁעיר רוח גם הצלה
חחמאת הקרב לה

תְּעִי רוּחַ קָמִים כֹּל זֶה יוֹכֵן עִם הטוב בס' קול
כִּי זֶה שְׁבַעֲת יָמִים כּוֹבִים עִס וִיצָא סֵן בַּת הַמָּה לְמַלְחָמָה
ציון כל הדרה

ובזעם

לראש הדש

וְבוֹעֵם אֶף חִימָה אִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר
קִנְיָהּ עַל אִישׁ צָעִיר נִים' ססאל צָמָא לְשִׁתּוֹת עוֹלָה

וְקוֹם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ זֶה הָאִישׁ גְּבֻרֵי אֵל
הַיּוֹם יִבְעִיר אֲשׁוֹ שָׁם יַעֲמוֹר מִיכָאֵל

יִקְרִיב לִפְנֵי הָאֵל נִים' שסעשא השר
יִשְׁפּוֹט אֶת הַר שְׁעִיר שְׁעִיר הַנִּקְרָב
ע"ג הסוכה העליון

וְכָרוּחַ אֶף יִכְלוּ זָרִים עוֹשֵׂי רִשְׁעָה
צַדִּיקִים יִגְלוּ לָיו הַיִּשְׁעָה
חֲרָשִׁים אֲרַבְעָה לְבָנוֹת אֶת הַר צִיּוֹן
כִּי אִזּוּ יִהְיֶה עֲלִיוֹן יַעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה:

דֶּרֶךְ אוֹלָם מִחוּץ יִחַקֵּאל ס"ו וס"ז שֶׁעַר פּוֹנֶה קָדִים
כְּדָבָר מִלֶּךְ נְחוּץ שָׁם שָׁם נִירוֹה הַזָּרִים
גַּם לַחֵם מִחֲמָדִים נְשִׂיא הוּא יֹאכֵל בּוֹ
עַת מֶלֶךְ בְּמִסְבּוֹ כִּי לֹו הַפְּמִשְׁלָה

אֵל בְּנִינְיוֹן יֹאמֵר לְשִׁכּוֹן בְּטַח עָלָיו
כִּי כֵן אָבִיו שָׁמַר זָדָבָר דְּבִיר אֱלֹו
וְכִקְדָּם מִפְּעֻלָּיו כִּי לֹא הִשְׁבִּית גּוֹאֵל
גַּם נֶצַח יִשְׁרָאֵל כִּי ר' ח' הוּא בנצח לֹו מִשְׁפַּט הַגְּאוּלָּה:

עוֹטָה אֹור בְּשִׁלְמָה יִזְהִיר אֹור הַדְּבָנָה
וְכִמּוֹ אֹור הַחֲמָה תִּהְיֶה אֵל רֹאשׁ פְּנֵה
ב ב ב ב

ובמעלה 2 2 2 2

לראש חדש

בְּתָר עַל רֹאשׁ וּפְאָר	וּבְמַעֲלָה עֲלִיזוֹנָה
יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָה	אֶת פְּנֵיהָ יֵאָר
לְשִׁקוּט כִּי אֵין מַחְרִיד	הִנֵּה יָמִים בָּאִים
לֹא יִשְׂאָר שְׂרִיד	יִתְּמוּ חַטָּאִים
יִחִיו מִתֵּי עוֹלָם	מִדַּר הַמּוֹת יִפְרִיד
הִנֵּה מִי זֹאת עוֹלָה	הַמָּה יִשְׂאוּ קוֹלָם

יהמו חטאים מן הארץ ורשעים עור אינם כרכי נפשו את ה' הללויה *

לפסח

חג המצות הוא כחסד א"ל שאברהם פרככה אליו *

אֱלֹו כָּל אִישׁ יֵשִׁים לְבֹו	אֱלֵי צִוִּי טוֹב לַחֲסוֹת בּוֹ
הַכֹּל עָשָׂה וּבַחֲכָמָתוֹ :	כִּי הוּא יִשְׁעוּ גַם מִשְׁגָּבוֹ
אֵל עַם בְּחַר לְסִנְלָתוֹ	בְּרִיד שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ
וַיִּנָּחֵם בְּזִכּוֹת אָבוֹת :	וַיִּזְכּוֹר לָהֶם לְבְרִיתוֹ
תִּהְיֶינָה אֲנֵינוּ קְשׁוּבוֹת	וַיִּזְמַל לַחַיִּבִים טוֹבוֹת
וּבְכֹל הָאָרֶץ מוֹשְׁפָטֵינוּ :	סֵלֹו דָּרָבָב בַּעֲרֻבוֹת
כִּי אֵין כּוֹשֵׁל אִזּוֹ בְּשִׁבְטֵינוּ	דָּרָד כָּכָב וּבְרֹאשׁ מִטֵּינוּ
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ :	וַיּוֹצֵא עַמּוֹ וּפְלִיטֵינוּ
מֵאִזּוֹ לֹו נִרְאָה בְּכִבוֹדוֹ	דְּקִים אֵל אַבְרָהָם עֲבָדוֹ
לְשׁוֹם בְּסֵ דְבָרֵי אוֹתוֹתֵינוּ :	הִנֵּה יוֹם בָּא לְנִטּוֹת יְרוֹ

ובארץ

וְבִאֲרִי חֵם וּסְבִיבוֹתָיו
מִתְהַפֵּךְ עִם תַּחְבּוּלוֹתָיו

רְאוּ גִוִּים לְגִבּוֹרוֹתָיו
כִּי לִי הַמַּמְלָכָה:

זָכַר צְדִיק לֹו לְבִרְכָה
אֵף גַּם בְּאֱלֹהֵי מַסְכָּה

וַיּוֹצִיא עִם מִפְּהַפְכָה
עָשָׂה הָאֱלֹהִים כָּל מִשְׁפָּטִים:

חָזַר חֶבֶר אֶל הָאֱמִים
וּבְנֵיהֶם לְהַרְגַּם מִטִּים

יָסַר אוֹתָם גַּם בְּשׁוֹטִים
רֵאשִׁית אוֹנָם גַּם תִּכְלִיתָם:

טָפַשׁ כַּחֲלָב לְבוֹתָם
וַיִּשְׁאִילוּם בִּיצִיאָתָם

מָה זֹאת עָשׂוּ לַפְטוֹר אוֹתָם
זֶהֱב וּכְסָף וְשִׁמְלוֹת:

יָרְדוּ כְּאֶבֶן בְּמִצּוֹלוֹת
כָּל הַבַּחֲוָרִים וּבַתּוֹלוֹת

וַיִּקְחוּ תַפִּים וּמַחֲוֹלוֹת:
אִז שָׂרוּ לִי שִׁירָה:

כִּי לִיהוָדִים הִיְתָה אוֹרָה
וַיִּשְׁלַח מִקֶּדֶשׁ עֲזָרָה

וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה
תָּמִיד לָהֶם יָאֵר פָּנָיו:

לא יִגְרַע מִצְדִּיק עֵינָיו
הָאִישׁ מָשָׂה בְּמֵאֵד עֵנָיו

כִּי בֹא שֵׁם כָּל מַעֲיָנָיו
הִנֵּה לֹו מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה:

מִסִּינַי קָבַל הַתּוֹרָה
מִמִּסְחָר בְּסָף טוֹב סַחְרָה

מֵאִז מִקֶּדֶם נִחְקְרָה:
כִּי זָכַר אֱלֹהִים לְדַבֵּר קִדְשׁוֹ:

נִוְרָא אֵל חַי מִמִּקְדָּשׁוֹ
כִּי לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָרִים רֵאשׁוֹ
לֹא עָשָׂה כֵן אֶל כָּל גִּוִּים:

סָלָה כָּל אַבְיָרֵי אֲמִים
ב

וּמַחֲוִמְסָפָר חַיִּים
כ

לפסח

לֹא אָבִי לְשִׁמּוֹעַ אֵלָיו :

אֵל אִישׁ וְאִישׁ כָּל תַּגְמוּלוֹ
שֵׁם מִבְּטָחוֹ וּבְלִי מִרְמָה :

לְצַבֵּא מְרוֹם שׁוֹכֵן רוּמָה
בְּאֲשֶׁר עָשָׂה מְיוֹמָיִם :

וַיֵּט יָדוֹ עַל שָׁמַיִם
יֵשֶׁם הַיָּם לְחִרְבָּה :

בְּמִדְבַר אֶרֶץ הָעֲרָבָה
אִם יִתְמַהֲמַה הִן אוֹחִיל לֹו :

יָקוּם יַעֲקֹב אַחֲרַי נִפְלוּ
כִּפְסֵא כְבוֹד מִרְאֵשׁ הַזְּמַיִן :

לְשִׁמּוֹעַתִּי מִי זֶה הָאֱמִין
שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבְּרוֹ :

אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב עֲזָרוֹ
הִנֵּה אֵל זֶה קִיְיָנוּ לֹו :

בְּיַפְנֵי עֲזָרָה בְּפִתְיִים

על בֶּן יִתָּן וּבְמַפְעָלָיו
אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אִם עָלָיו

פקֹוד יִפְקֹוד וּבִיד רָמָה
גַּם עַל כָּל מַלְכֵי הָאָדָמָה

צאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
כֵּן יִבֶּה צִוֵּר יוֹזֵב מִיָּם

קוֹל קוֹרָא וּמִבֶּשֶׁר טוֹבָה
כִּי תוֹחֲלֵתִי לֹא נִכְזָבָה

רחֵם יוֹפּוֹר יוֹם הַנְּחִילוֹ
פְּתָאוֹם יָבֵא אֵל הַיְיָכֹוֹ

ששֵׁם שָׁם לֹו בְּנִבּוּל **בְּנִימִין**
כִּי אֶעֱמֹוד אֵל קִץ הַיָּמִין

תמִים דְּרָבּוּ בָא בְּשִׁכְרוֹ
הַמֶּלֶךְ חֲפֵץ בִּיקְרוֹ

ואמר כיום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ויושיענו זה ה' קונונו לו נגילה ונשמחה בישועתו :

לשבועות

הן השבועות הוא בהפארת שיעקב מרכבה אליו

יום זה לטובה אות
 בו שערי בינה
 הן כל יקר לראות
 כל איש אשר ענה
 ובכזן בזאת יאות
 תורה במתנה
 הן רכ ועץ חיים
 אך להמוז גזים

אשר נפתחו
 מאד נפלאו
 ואז נפקחו
 בהוד נרפאו
 אשר לקחו
 ושם נמצאו
 ברוב תפארת
 אמת נעדרת

הודו בהר סיני
 עם כל צבא מעלה
 הקדים ואל פני
 חתן למול בלה
 אורו אני עיני
 עם זו ולסגלה
 בנים בכורי אל
 אך טוב לישראל

הלא הזפיע
 לרגליו באו
 בקול יריע
 הכי יצאו
 אשר הודיע
 ולו נקראו
 להשתעשע
 בלי מונע

כל מלאכי שרת
 מה אל ידוד אשה
 סופו להבדת
 תורה למורשה
 לנו למשמרת

בעזו יביעו
 היות בינינו
 וכן השמיעו
 לקנינו
 לאל הפגיעו

לשבעות

בְּאֵזֶר פְּנֵינוּ
לְמַן יוֹמִים
עָלֵי שָׁמַיִם :

אֵי הַשָּׁמַיִם
וְרִדְדֵי צְדָק
בְּזוֹי הַיּוֹרִים
לְחֹזֵק בְּרָק
בְּנַעַם שִׁיחַ
מִשְׁכַּת חֶדֶק
פָּאָר רֵאשֵׁנוּ
בְּכֵן נִפְשֵׁנוּ

וְשַׁעִיר לְמוֹ
וְאֵז נְמוֹנוּ
וְשֵׁם יִתְמוּ
וּכְן נִסּוּנוּ
וְכָל חֵילֵמוּ
וְהֵם יְחוּנוּ
וְלֹא לְדַעַת
לְאִדָּם דַּעַת
וְלוֹ הַשִּׁיבוּ
בְּמִתֵּן סֵתֵר

המה

לְלִמּוֹד וּבְקִדְוִישָׁה
חֲמֻדָּה גְנוּזָה לְךָ
אֲנֵא תְנֵה הַיּוֹדֵךְ

אֵל מִמְכוּז שְׁכַתּוֹ
אֵל עֵם בְּבֵר נָכָר
וְלִנְאֻמָּן בֵּיתוֹ
נָתַן בְּפִיו דְּבַר
מִהַר תְּשׁוּבָתוֹ
גָּבַר וְאֵז עֲבַר
לְקַח בֵּיד רָמָה
לֹא שְׁכָנָה רוּמָה

הוֹלִיךְ לְהַר פְּאָרֵן
אֲמוֹז בְּבֵר אֲצִלוּ
כִּי יֵאבְרוּ עֲוֹנֵךְ
אֵז פִּרְקוּ עֵלוּ
רָאָה וְהִתִּירֵךְ
אֵל יוֹשְׁבֵי צִלוּ
כִּי לֹא לְהִתְבּוֹנֵן
סוּר מִחֻקֵּי חוּזְנֵךְ
דְּבַר לְכָל עַמִּים
כִּי טוֹב לְיִשְׂרָאֵל

וּפְהַ הַטִּיבוּ
בְּמַעֲוֹז יִתֵּר
אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ
לְרֹאשׁם פֶּתֶר
עַדֵי נְזִירֵנוּ
לְהַכְתִּירֵנוּ

בְּבֹא יִשְׁעֵנוּ
וְאֹר זֹרֵחַ
לְהַזְרִיעֵנוּ

יְהִי פוֹתֵחַ
בְּטוֹב יִרְעֵנוּ
יְהִי צוֹרֵחַ
אֲשֶׁר הִנִּיעַ

וְשֵׁם נְרַגִּיעַ

הָמָּה בְּלֵב תָּמִים
נִשְׁמַע וְלוֹ גֹּאֵל
אִז מִשְׁלַל אֲמִים
עֲשֵׂה עֲטָרוֹת אֵל
יָשִׁיב כְּמַעֲוֹלָם
שְׂמִיחַת יָמֵי עוֹלָם

מִה טוֹב וּמִה נָּעִים
לָנוּ יְהִי סִתְרָה
יִפְלִיא תָּמִים דְּעִים
כָּל שְׁעָרֵי תוֹרָה
אֲבִיר לְכָל רוּעִים
תוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה
עֲמְרוּ לְקֶץ יָמִין

מִפְּלֵט לְבַנְיָמִין

לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי בני מלא הארץ דעה את הכמים לים מכפ

לט באב

וּכְף אֵל בֶּף אֶכֶּה
בְּעַת רָעָה צָרָתָם
וּמְלָךְ בִּי יִרֵב
בְּסוֹפָה וּסְעָרָה:
בְּחָרֵב וּבְצִיּוֹן

בְּכִי יַעֲזֹר אֶכְבֶּה
בְּלֵב נִשְׁבֵּר נִדְבָה
נִוָּה קָדְשֵׁי חָרֵב
וְעָלֵי דוֹב אֲזַרֵּב
יִפֶּה נוֹף הַר צִיּוֹן

ועם

בְּאַרְץ הַגְּזֵרָה:
 לְחָרֵב וּלְבִזָּה
 וְחָלַל אֶת נִזְוָה:
 אֱלֹהִים הַנּוֹרָא
 וְהַגְדִּיל הַמְדוֹרָה:
 בְּתוֹלוֹתַי הַזֵּנוּ
 קְרוֹשֶׁת הַתּוֹרָה:
 אֲנִי תָמוּד אוֹחִיל
 לַעֲת יִשְׁלַח עֲזָרָה:
 לְזֶרַע יִשְׂרָאֵל
 וּמְרַבֵּה הַמְּשֻׁרָה:
 וְלֹא גָבַר חֲסֵדוֹ
 וּדְרָבּוּ נִסְתָּרָה:
 שְׁחָטִים בְּכִשְׁבִּים
 בְּתוֹךְ אֵשׁ בּוֹעֵרָה:
 זְכוֹר אֵל עִיר צִיּוֹן
 וּמְרַפָּא אֵל שְׁבָרָה:
 לְקוֹל שְׁוַעַת צֹאנֶךָ
 בְּנֵהוּ בְּמַחְרָה:
 לְבַל יֵאבֵד נְצַחִי
 וְהִצַּמַּח הָעֵטְרָה:
 וַיִּצְצוּ מֵעִיר

וְעַם עֲנִי אֲבִיּוֹן
מ שׁוֹשׁ עִיר עֲלִיּוֹה
 וּפְרִץ אֶת עֲוֹה
 יָמֵי מוֹעֵד קָרָא
 לְהִצִּיב מִטָּרָא
נ יְשִׁי עִמִּי עֲנִי
 וּמִחֲמַדֵּי פָּנָי
כ מִזֵּה הָרָה תְּחִיל
 וְדוֹמָם טוֹב יְחִיל
ה שְׂכַח חַנוּת אֵל
 לְשַׁחַח לֹו גּוֹאֵל
נ טוֹיָה עוֹד יְרוֹ
 וְכַמוֹס לֹו סוֹדוֹ
ה חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים
 כְּעוֹלָה נְקַרְבִּים
 זְכוּתָם אֵל עֲלִיּוֹן
 וְתַחֲשִׁי לָהּ פְּרִיּוֹן
ק רַב הִטָּה אֲזַנְךָ
 וְשׁוֹבָה לְמַעֲוֶנְךָ
ו אֲמִיץ אֶת כַּחֲשִׁי
 עֲרוּךְ נֵר לְמִשְׁחִי
 צַבֵּאִיךָ תְּעִיר

בַּעַת תְּרוּרֹךְ פְּוִרָה :
בְּיוֹם שְׁמַחַת גִּילִי
מְקוֹם צָרָה שִׁירָה :

וַיְרַשׁוּ הַר שְׁעִיר
אֱלֹהִים אֶל חִלִּי
וְאִזּוּ אִשָּׁא קוֹלִי

זמרוי ה' ישוכון ובאו ציון כדנה שמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ושינו
ונסו יגון ואנחה

לראש השנה

בפומון זה בא ענין העקידה וסודות השופר כאשר נזכרו בזהר פ' אמור והוא
במשקל * עת שערי רצון להכתח :

תִּכְוֶן תְּפִלְתִּי לַעֲמֻתְךָ * צִירִי מֵאֵד רַבָּה אֲמוּנַתְךָ
יוֹם זֶה לְכָל־יָבֹא גְבוּרַתְךָ * רַק טוֹב לִישְׂרָאֵל בְּחַמְלַתְךָ
אֲשֶׁר־י אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן * בְּחַצְרוֹתְךָ
אָנָּה נִחַנּוּ נָא * בְּצַדִּיקְתְּךָ

הַיְבֵט לֵאבְרָהֶם מֵאֵד חֲבִבְתָּ * לֵאמֹר לֶקַח בְּנֵה אֲשֶׁר
אֶהְבֵּת * קוֹים הַעֲלֵהוּ לִי בְּשֵׁי הַקְּרִבֵּת * הַשְּׂכִימִים וְעֵשָׂה
בְּאֲשֶׁר תִּתְּאֲבֵת * תִּמְוִים וְלֹא הִרְהַר לְמַדוּתְךָ : אֲנֵא
נִצַּב לְשֹׁטֵן לוֹ בְּזֻקֵן בְּעַר * מֵה זֶה בִּירְךָ אִישׁ עֲצֵי הַיַּעַר
הַפֶּךָ אִזּוּ פָּנָיו לְמוֹל הַנַּעַר * עוֹד בָּא כְּנָהַר צַר בְּרוּחַ
סַעַר * פָּנָה לָךְ אֲבָרָם לְעוֹרְתְךָ : אֲנֵא
יוֹם הַשְּׂדֵי־יִשִּׁי בָא וְלִמְלוֹנְךָ * עַרְךָ עֲצֵי עוֹלָה וְלִרְצוֹנְךָ *
לְשִׁחוּט בְּנֵי נֶגֶשׁ לְקַרְבְּנְךָ * בָּכוּ בְּמַר נַפְשׁ וּבְמַעוֹנְךָ *
כָּל מְלֹאכֵי שְׁלוֹם וְצַבֵּאוֹתֶיךָ : אֲנֵא

אֲמֹר לֵאבְרָהֶם נִשְׂא יִרְךָ * אֵ תַעֲשֶׂה בּוֹ מוֹים וְזֶה חֲסִדְךָ *
נודע

לראש השנה

נודע הלא לכל כבוד הודך * איל לך מוכן והוא נגדך *
לקח והקריבו לעולתך : אנה

שנית למולו קולך השמעת * ויען למצותי מאד יגיעת *
בנה להקריב לי ולא מנעת * לכן בפה מלא בך
נשבעת * כי תעניק אותו בברכותיך : אנה

לנו במאז יהמו מעיה * מה עצמו מה יקרו רעיה *
המקדשים שמך והם זרעה * היום עננו באמת ישעה *
תקים תרחם עם סגולתך : אנה

חוושה יינא לעזרתנו * היום קרע שמים סביבותינו *
קבל ברחון את תקיעותינו * גם יערב לך קול
תרועתנו * הם יעלו דרך מסלותיך : אנה

הן קול לאברהם בראש יגיע * יפון בחסדו אז וכס יציע *
קול עזו ליצחק בו לדין יכניע * וליעקב איש תם הלא
נריע * הם יכבשו תקף גבורתך : אנה

חסד אמת הם יקדמו פתך * רחם באף תזכור ביום דינה *
תזכור ברית אבות אלי בניך * ובטובה גדול פקח
עיניך * וראה בקרבם לעבודתך : אנה

אל נא ברוב הסדך רפא שברנו * ובספרך הטוב יהי
זכרנו * גם מפועזן קדשך שלח עזרנו * את קצפת
תשפוך לראש צרינו * ישפטו גוים בעברתך : אנה

תבא לפניך תפלתנו * ובחסדך תכבוש עונותינו *
השלך מצולות ים לחטאתינו * ותקע בשופרך
לחירותנו

לְחִירוֹתֵינוּ • נִשְׁתַּחֲוֶה נִגְדְךָ בִּירֵאתֶךָ : אַנָּה
 בְּרוּךְ בְּבוֹד שְׁמֶךָ וּמְלִכוּתֶךָ • נִגִיד בְּפִינֵינוּ אֶת תְּהִלָּתֶךָ •
 יִרְאוּ בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁעֶתֶךָ : מִי זֶה יִמְלֵל כָּל גְּבוּרֹתֶיךָ •
 וַיְחִי אֱלֹהֵי מַתִּים כְּדַבְּרֶתֶךָ : נִשְׁבַּע מְאֹד יַחַד בְּטוֹב
 בִּיְתִיב : אַנָּה

והיה כיום הזה יתקע בשופר גדול וכלו האזכרים בארץ אשור ואנדהים
 בארץ סצרים והשתחוו לה' כהר הקדש בירושלם

ליום הכפורים

כוונת פסוק זה להודות על העלאת המלכות בבנינה כי יום הכפורים חדי
 משטע ככהוב בזה פ' אסור וכלו בנוי על ענין הסמך הנו' שס'

אֵבֶן בַּחַן פִּנַּת יִקְרַת הַיָּא הָעֹלָה אֵל רֹאשׁ פְּנֵה
 הַיּוֹם קָדוֹשׁ בְּבְרִית כְּרַת לְהוֹיֹת חֶלֶק לָהּ בְּבִינָה
 הַיָּה לְשֵׁאֵר וּכְסוּת עוֹנָה לְשֵׁלֶשׁ אֵלֶּה לָּהּ לֹא יִגְרַע
 אֵין שְׁטֵן גַּם לֹא פִּנְעָרַע בִּי לִיהוּדִים הִיְתָה אֹרְהָ :

גִּרְשׁ לֶץ וַיֵּצֵא מְרוֹן בְּשַׁעִיר עֲלָה אֵל גּוֹרְדוֹ
 נִשָּׂא עָלָיו חֲטָא גַם וְרוֹן שְׁלִישִׁים הִמָּה עַל כְּלוֹ
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְכָה לוֹ יִצְמִיחַ צַדִּיק וּתְהִלָּה
 כִּי הוּא הַזִּמָּה לְצָבָא מְעֵלָה הַיּוֹם יוֹם צוֹם יוֹם כְּפָרָה :

דְּרַךְ הַמֶּלֶךְ הוּא הוֹלֵךְ וַיֵּאֱסֹר לוֹ כָּל הַנְּאֻוֹת
 בְּמִצְוֹלוֹת יוֹם אֵ נָא הַשֶּׁלֶךְ הַיּוֹם הִזָּה כָּל חֲטָאוֹת
 וּמִחָה מִסִּפְר מִשָּׂאוֹת לֹא יוֹכְרוּ לִימֵי עוֹלָם

כשלג

ליום הכפורים

כְּשֶׁלַג יִלְבִּינוּ כָּלֶם לֹא יֵרְאוּ אֶל יוֹם עֵבְרָה :

זָכַר חֶסְדוֹ אֶל יִשְׂרָאֵל מִיָּרֵם יִקְרְאוּ הוּא עֲוֹנָה

גַּם מִכָּל רָע אוֹתָם גּוֹאֵל סָבִיב לִירְאוֹ הוּא חוֹנֵה

וַיֹּשִׁיעֵם מִיַּד שׁוֹנֵא גַּם מִצַּלְמוֹת יִגְאָלֶם

מִלְכֵי צָדֵק מִלֶּךְ שָׁלֵם תִּמְדוֹ הִיָּה לָהֶם סִתְרָה :

יוֹם כְּפֹרִים גְּדוֹל נוֹרָא לִיָּדָה בַּיּוֹם לָנוּ יָאִיר

וְדָרוֹר אֵי כָּל עַמּוֹ יִקְרָא לְשִׁמּוֹר חֲקִיו אִם הוּא זְהוֹר

יִכְתוּב וּבַעֲט סוֹפֵר מְהִיר כָּל אִישׁ צַדִּיק הוֹלֵךְ בַּתּוֹם

לְפָנֹת עֶרְב אוֹתָם יַחְתּוֹם לְשָׁנוֹת הַיּוֹם וּלְתַפְאֲרָה :

מֶה נֹאמֵר לָךְ עַל חַטָּאִים כִּי־יִי הַגִּפְזִן נִכְרִיָּה

הַבֵּט לְבוֹת הַנְּדָכָאִים וּבִכְן עֵזוֹן לֹא תִשְׁמֹר יָהּ

וְרֵאָה עַל הַר הַמּוֹרִיָּה אֲפֹר צָבוֹר עַל מוֹבַחַ

הַצֵּל בָּנִים מִמִּטְבַּח וּבְרִית אֲבוֹת לָהֶם זְכָרָה :

עֹזֵר עַל פֶּשַׁע אֵיזֵן בְּלִתְךָ צַדִּיק יִשְׂרָאֵל הַצּוֹר תְּתוֹמִים

וּלְבָנִימִין יִשְׁכּוֹן אִתְךָ מִלֶּךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים

תִּצְיֵל אוֹתוֹ מֵאִישׁ דָּמִים לֹא תִבִּישׁ אֵיזֵן גַּם מִרְמָה

יִזְכֶּה לִרְאוֹת בְּנִחְמָה תִּשְׁלַח מִקֹּדֶשׁ לוֹ עֲוֹרָה :

קוֹל רַעְמֶךָ עַל הַגּוֹיִם שִׁבְטֵי אֲפָד אוֹתָם יִכָּה

תִּזְדַּעְנֵנו אֲזַרַח חַיִּים אֵי עִיר קִדְשֶׁךָ עָלָה נַעֲלָה

עִם יִשְׂרָאֵל עוֹד לֹא יִגְלָה מֵאֲרָמְתוֹ כִּי בּוֹ בָחַר

אֵי יִבְקַע וּכְמוֹ שַׁחַר אוֹרֶם הַגִּנּוּזִי בְּמַהֲרָה :

או יבקע בשחר, אורח וארובתך, סהרה, הצטח והלך, לפניך צדק כבוד ה' יאספך

לסכות

זָכַר עֲשׂוֹה הָאֵל לְנִפְלְאוֹת
 פָּעַל אֵל יִשְׂרָאֵל סִגְלָתוֹ :
 עַת צֵאתָם מִסְבֹּלוֹת וּמִתְלָאוֹת
 הַקִּיפִים בְּעַנְנֵי שְׂכִינְתוֹ :
 בָּרַת אֶת אֲבֻרָהֶם בְּרִית וָאוֹת
 כִּי כָל יָמָיו הֵלֶךְ בְּצַדִּיקוֹתוֹ :
 עָמַד תַּחַת הָעֵץ וְרוֹב מְשֹׁאוֹת
 נָשָׂא מֵאֵת פָּנָיו בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ :
 לְשִׁלְשֶׁת שָׁרְפֵי אֵל וּלְצַבָּאוֹת
 בָּאוּ אִזּוּ בְּשִׁלְיָשִׁי לְמִילָתוֹ :
 לְשִׁמְיַע קוֹל תּוֹרָה וּמִקְרָאוֹת
 כִּי יֵלֵךְ וְיֵלֵךְ לוֹ וּלְנִתּוֹ :
 יִזְכֹּר לְדַבֵּר קִדְשׁוֹ וּלְנִבְאוֹת
 אֵל קֶץ יָמִים תִּהְיֶה גְאוּלְתּוֹ :
 שָׁמַשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ בְּכָל פְּאוֹת
 יָגַה בְּשִׁבִיב אִשׁוֹ וּלְבָתוֹ :
 וַתִּלְהֹט יָדָיו יַחֲשִׁכוּ רוֹאוֹת
 וּלְיִרְאֵי הָאֵל שָׁם רְפוּאָתוֹ :
 צֶל צַח אֵל בְּנִימִין וּבִתְשׁוּאוֹת
 חֵן חֵן יִפְרוֹס עָלָיו לְסִכָּתוֹ :

וורחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא כננפיה ויצאחם ופשהם כענלי
 סרבק :

לסוכות

סֶכֶה אֲשֶׁר נִקְרְאת מִצְוֶה קִלְה
מִכְרָה הִלָּא רְחוּק גַם מִפְּנִינִים
כִּי כֵן לְיוֹם הַבָּא יָבֵא מוֹפֵרַת
אֶל רֵם בְּעֵת יִשְׁפּוּט הַתַּחְתּוֹנִים
אָז יֹאמְרוּ גֵוִים בְּדוֹדוֹן לָבָם
מָלֵא וּמְרֻמוֹת תוֹךְ אֱלֹהִים עֹזִינִים
תוֹרַת אֲמַרַת אָנּוּ לֹא קִבְּלֵנוּ
לְבַן לְדֶרֶךְ זֶה אָנּוּ פּוֹנִים
מִרְאֵשׁ תִּתֵּן לָנוּ כִּי נַעֲשִׂינָהּ
בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת גַּם כָּל רְעִיּוֹנִים
מִבֵּיט לְסוֹף דְּבַר לָהֶם יִגְזוֹר
מִצְוֶה וְקִלְה הִיא רַבַּת אוֹנִים
כָּל אִישׁ לְרֹאשׁ גִּגּוּ מִצְוֹת סֶכֶה
יִשְׁמֹר מְאֹד לַעֲשׂוֹת וּבְכּוֹנִים
וּצִיָּא בְּרַק חֲמָה מִנְּרִתְקָה
אָז יַעֲלֶה כָּל לָבָם קְמֻשׁוֹנִים
כִּי בּוֹעֲטִים בְּשֵׁאֵט אֶל סִכְתָּם
גַּם הוֹפְכִים לֹז עֵרְף לֹא פָּנִים
יֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק לָמוֹ
יִלְעַג בְּבֵא גַם בּוֹן לְגֵאֵי יוֹנִים :

וככה היה לצל יומם מחרב ולטחכה ולמסחור מזרם וממטר *

לופר בחזן השכה לומן האושפיוין כרברי הוור ס' אסור

באו

באו ברכי אל

באו להסתופף

מראש לאברהם

יצחק וישראל

משה וגם אהרן

יוסף ועם רוד

וגרננה יחדו

הנה אלהינו

מאד נאמנו

בסכתנו

תהי עמנו

בחצרותנו

אשר נאמנו

ברדתנו

לצור ישענו

ויושיענו

לליד הושענא רבה

כונהים בק"ק הי"ו לסדרה את בית אהיכו ולכבודו באורים בלייל זה הקדוש למשמרת
לאות חברת צומרים לנקר * וזה החלם לעסות בלייל המעודה * בסנדל וסביוס
ועל * ולכבודם חרמי מואוכים אלו :

ברא אלהים

יצר לגלמו

נפח באפיו

מכס חצובה

יחדו בשלום

יתן אליהם

מפי כבודו

מצות וחקים

זומם ולילה

ארם בצלמו

מן הארמה

צורה חשובה

כל הנשמה

יהיו שניהם

חיים ועצמה

גור והקים

כלם בחכמה

זכור ושמור

ללמוד

א

ג

ד

לסוכות

תורה תמימה

ובסוד ישרים

עושים באימה

חשים וששים

עדה שלמה

בית אל בלילות

כמה וכמה

פועל ישועות

עושה כשלמה

יחד בקול רזן

רעת מזימה

ראשית עבודה

מאז קדומה

על משמורתם

ובלי תנומה

משאת ומנחה

כבוד ורקמה

ירבה ימיהם

על הארמה

לעד לעולם

את החתימה

יהיו רצונים

להיות

ללמוד ולגמור

באור תהלה

כלם ברוחים

כרצון אלהים

כלם קדושים

עומדים הם

לשאת תפלות

נפשם תברך

יוצר מאורות

עת בכבי רום

הקשר ויתרון

הנה בליל זה

זאת התעורה

כל הפקודים

ראשי ערתם

אל בית אלהים

אורה ושמחה

הוא בעבירה זה

וימי בניהם

לא יחסרו טוב

ייטיב לכלם

כל מעשיהם

כדפוס ישן
הם העוסקים

מַחֲטָא וְאֶשְׁמַח
 סִכַּת שְׁלוֹמוֹ
 מִגֵּן וְחֹמַת
 צִיּוֹן בְּרָנָה
 יִהְיֶה כַחֲמָה :

לְהוֹיֹת נִקְיִים
 יִפְרוּס מִהֶרֶה
 יִהְיֶה לְעַמּוֹ
 אֱלֹהֵי יִשׁוּבוֹן
 אֹר הַלְבָנָה

והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמ' יהיה שכעתים כאור שכעת היפוס
 ביום חבושה' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא

וְשִׁירֵי נְגִינֹת
 לְשֹׁכְנֵי שְׁחָקִים
 לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ
 בְּכָל עַת מְרִיקִים
 בְּמִשְׁכַּן כְּבוֹדִם
 בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים
 לְכָל הַחֲצֹרוֹת
 כְּמֵרְאָה בְרָקִים
 בְּפִיהֶם יִהְיוּ
 אֲשֶׁר בּוֹ דְבָקִים
 וַיִּלּוּ בְשָׁמָיו
 לְמִיּוֹת מְתוּקִים
 וְזָרַע יִרְדּוּ
 הֲלֵא מַחֲוִיקִים
 דְּבָרִים בְּעַתָּם
 3 כבית

בְּשִׁפְתֵי רִנְנוֹת
 נְהַלֵּל בְּקוֹל עֵז
 נְעִימוֹת יִמְנוּ
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם
 וְיִשְׂרִים בְּעוֹדִם
 בְּלֵיל זֶה שְׂמֵחִים
 בְּאֵירוֹם בְּנֵרוֹת
 בְּתוֹךְ עִיר קְרוֹשָׁה
 יַעֲרֹן יַעֲרֹן
 לְאֵל רִם וְנָשָׂא
 נְדָבוֹת גְּשָׁמָיו
 וְלִשְׂאוֹב בְּשִׁשׁוֹן
 כִּי מוֹ כֵן עֲבָדָיו
 בְּאוֹמָה בִּירְאָה
 הַלִּיכּוֹת אֲבוֹתָם
 2 3

לסובות

בְּבֵית אֵל בְּלִילֹת
 נְכוֹנִים לְסֵפֶר
 פְּאִיל בְּשַׁחַר
 יְהִי שֵׁם יי
 מְבוֹרֵךְ לְעוֹלָם
 צִבְאוֹת יְחֹנֵן
 וַיְחַיֵּשׂ מִבֶּשֶׂר
 וַיָּבִיא לְצִיּוֹן
 וַיִּשְׁלַח מְשִׁיחוֹ
 וַיְבַנֶּה דְבִירוֹ
 בְּשָׁלֶם לְסִכּוֹ
 תְהִי נָא רוּחָה
 לְהַלְלֵךְ בְּקוֹל עִזּוֹ

וּמִמַּעַמְמִיקִים
 וּנְכַתֵּב בְּסֵפֶר
 וְעַל הָאֲפִיקִים
 וּבִקְהַל אַמּוֹנֵי
 בְּכָל הַפְּרָקִים
 וְעִמּוֹ יִגְנֹן
 לְקָרֵב רְחוּקִים
 גְּאוּלָּה וּפְדִיּוֹן
 לְהַצִּיל עֲשׂוּקִים
 וּמוֹשֵׁב יִקְרוֹ
 מְהֵרָה לְהִקִּים
 וְאוֹרָה וְשִׂמְחָה
 לְשׂוֹכְנֵי שְׁחָקִים

אז יבלא שחוק פיננו ולשוננו רנה אז יאמרו בנוים הגדיל ה' לעשות עם אלה הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים

לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת
 תְּנֵנו עִזּוֹ וְתוֹרָה
 אֲשֶׁר צִץ בְּהוֹרוֹ
 לְעִמּוֹ בְּחִירוֹ
 בְּתַתּוֹ לְהַתּוֹ
 וְדָהֵם לְבָרֶם
 שְׁמוֹ שֵׁם עֲלֵיהֶם

אשר

אֲשֶׁר לֹא אֱלֹהִים
 לְמִשְׁגַּב וְעֹזֶרָה
 וְרַחוּם יַכְפִּיר
 וְגַם זֶו לְטוֹבָה
 בְּלִילֵי תַעֲוִיָּה
 אֲשֶׁר מִלְּפָנַיִם
 שְׂמַחִים בְּצֵאתְכֶם
 וְלֶכֶן יִשְׂרִים
 בְּאֹזְרִים מְאִירִים
 לְזַכֵּר בְּרַכָּה
 לְשַׁחַר פְּנֵי אֵל
 וְאֵלֶּה פְּקִידִים
 וְעוֹשֵׂי רְצוֹנִי
 וְאוֹתָם יַמְלִט
 וְיִשְׁקֶם בְּטוֹבוֹ
 אֱלֹהִים יַחֲזִיג
 וְיִרְחִיב גְּבוּלוֹ
 וְאֵת קוֹץ יְמִינִי
 וְאֲשֶׁרֵי מַחְבֵּה
 וְיִשְׁלַח מְנַחֵם
 וְנוֹכַח וְנַחִיָּה

קְרוֹזִים בְּרִינֵי
 לְעֵתוֹת בְּצָרָה
 עֲזוֹנוֹת וְדוֹנֵי
 בְּמִצְוֵה חֲשׂוּבָה
 וְקִדְוֵשׁ זְמַנֵּי
 בְּמוֹשֵׁב זְקֵנִים
 חֲכָמִיו נְבוֹנֵי
 כְּאֶחָד חֲכָרִים
 לְכַבֵּד מְעוֹנֵי
 וְרֵאשִׁית מְלֶאכֶה
 בְּקוֹל תְּחִנּוֹנֵי
 לְרֵאשֵׁם פְּקִידִים
 וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי
 וּמִצַּר יַפְלֹט
 וְנַחַל עֲדָנֵי
 וּבֵיתוֹ יִכּוֹנֵן
 לְהִנְחִיל לְבָנָי
 יִקְרַב זְמַנֵּי
 וְשׁוֹמֵר אֲמוּנֵי
 לְצִיּוֹן יִרְחַם
 לְרַצוֹת אֲבָנֵי:

אחה תקום תרחם ציון כי עה לחננה כי בא סועד כי רצו עכדיך אח אבניה
 ואח עפרה יחוננו :

לשמיני עזרת

פועל גבורות
נאזר גבורה
נאמן בביתו
מפן יקרה
ובסוד ישרים
ובלי תמורה
חכמה ובינה
לגזור גזירה
עושים באימה
לצאת לאורה
זה השביעי
הרים עטרה
לדרוך בקשתם
חנם מזורה
למחות להוות
דרך ישרה
הזרה לבניו
כתוב בתורה
יהגו בטובה
שבת יצרה
מימי ישועה

מרום וקרוש
עזרה בצרות
דבר בקדשו
צוה ברתי
כל מועדי אל
כלם ברורים
להם לבדם
ורשות נתונה
כי באמונה
כל תעלומה
הנה בחדש
אורי וישעי
בקרוזב מרעים
לתפוש ברשתם
הקדים רפואה
משבע במצות
לצאת בדימוס
לולב ומינוי
גם כל לאומים
אדן ערכה
לשאוב בששון

לקריב תשורה
 רגל לעצמו
 לקרוא עזרה
 לרום יעודה
 ישים קטורה
 גשמי נדבה
 חטה שעורה
 עשה יי
 נשפוך עתירה
 את הברכה
 בכל שמורה
 יוציא אסירים
 תופע נהרה
 מבא בדמים
 שפה ברורה
 וקרוב חסדיו
 שירה וזמרה
 ילבש בגדים
 שמחה ואורה

חלק לשבעה
 אך יום שמיני
 אמר לעמו
 בו פר יחיד
 הן עם לברה
 ריה ירה
 תכל תנובה
 לכן ביום זה
 בקהל אמונת
 לנו יצוה
 במאד ערוכה
 ישלח דברו
 על כל ישרים
 יציל לעמו
 יהפוך לעמים
 מתים יחיה
 יבפי ירדיו
 אז בן ימיני
 כי ליהודים

לליל שמחת תורה

בהאסף דאשו עם מוציאיו ד' ספרי תורה ומסכבין את ההיכה וואומרים
 החלה פסוק זה ונח' כ איסרו' ג' מומרים וי'ט וכ'ט וק'ן בין הכל ד' הקפות
 שמש 3 4 7 8

לשמחת תורה

האל צבאות

תורה תמימה

ראו במראות

בכתב קדומה

מכר תלאות

דעת וחכמה

לבנות נבאות

ברה כחמה

אל הפריאות

צדק ותומה

ששם כסאות

בם על בלימה

בקרא קריאות

חיים ועצמה

עם רוב יציאות

על האדמה

אלו מציאות

הגם תרומה

מגד תבואות

נעצר לאומה

תקריב מנאות

שמחה נעימה

רבר

שמש ומגן

הנחיל לעמו

אש רת שחורה

על אש לבנה

נפש משיבה

היא לפתאים

גם היא תשמח

מצות יי

יראה טהורה

כל משפטיו אל

מהם רקועים

תודה ארצות

לעוסקים בה

תוסף אליהם

גם מחויקים

ירבו ימיהם

הנה בפרק

חדש שבועי

בו חג אסיפת

יום השמיני

הז היא יחידה

מים בששון

מִה טוֹב וְנֹאֲוֹת
 תּוֹרָה שְׁלִימָה
 וּבְקוֹל תְּשׁוּאוֹת
 מְגִדָּל וּבִימָה
 יַעֲשֶׂה לְטוֹב אוֹרֹת
 מִזֵּן וְחֻצְמָה
 יִדְּוּ מְלֵאוֹת
 כְּמָה וְכְמָה
 מְצַד וּפְאוֹרֹת
 מֵאוֹת וְחִימָה
 נְפִשׁוֹת צְמֵאוֹת
 כֵּל תַּעֲלוּמָה
 קֶץ הַפְּלֵאוֹת
 כֵּל הַנְּשֻׁמָה

דְּבַר בְּעֵתוֹ
 כִּי כֵן בְּחַג וְשֶׁ
 הִקְבְּצוּ נֶאֱ
 סִבּוּ יִשְׂרָאֵל
 חֲלוּ פָנָי אֵל
 יִהְיֶה אֵלֵיכֶם
 יִרִיק עֲלֵיכֶם
 טוֹבוֹת בְּלִי דִי
בְּנֵי יִקְבֹּץ
 תוֹשַׁע יְמִינִי
 רִוּה יִרְוֶה
 יוֹצִיא לְאוֹרָה
 מִדֶּר יִגְלֶה
 אֵל יֵה תִתְּלַל

השמים מסבירים סי' י"ט - הנו לב' בני חילים סי' כ"ט הללו אל בקדשו סי' ק"ז

לספר תורה

בסקריב סי' ספר מורה להיכל יבון מזמון זה יוכלו בהררי קדש מאמרי הוהר ונסרס
 נפ' כסא קל"ד ח' -

וְכָל חִילִים
 וְהַתִּיצְבוּ
 שְׂאוּ זְמֶרָה
 בְּעוֹז תִּתְּרָבוּ
 הֲלֵא נִקְרַב סֵפֶר

בְּאוּ בְּנֵי אֵלִים
 פֶּה לְעֶרוֹךְ מִיָּמִים
 נִגַּד מְעוֹז אוֹרָה
 כִּי זֶה כְבוֹד תּוֹרָה
 אִם בּוּ בְקֶהֱל רֵב

אֲשֶׁר נִכְתְּבוּ
 וּנְחַמְדִים
 מֵאֵד נֶחְשְׁבוּ
 פְּרִי רְתוּצָה
 וְשֵׁם יִשְׁבִּי
 בְּמֹדוֹ
 בְּשֵׁם נִקְבוּ
 לְיִשְׂרָאֵל
 וְלֹא יִדְאֲבוּ
 וְגַם רִשְׁעִי
 אֲזִי יִשְׁאֲבוּ
 הֲלֹא יַעֲמִיד
 בְּאֵף יִחַרְבוּ
 וְתִפְאָרָה
 אֶמֶת אֶהְיֶה

סֵפֶר וְאוֹר נֶעְרַב
 מִדְּיוֹ בְּעֵט דְּוִדִים
 חֻקִּים וּפְקוּדִים
 וְגִיד תְּהִלָּתוֹ
 שֵׁם שֵׁם קְרוֹיֶשְׁתוֹ
 נִנְכַּס לְהִיכְלוֹ
 עֶשֶׂר קְרוֹיֶשׁוֹת לוֹ
 כָּעֵת יְצוֹ הָאֵל
 מִהָרַ וּבֵא גִיאַל
 הוּא יַעֲבִיר פֶּשַׁע
 מִמַּעֲיָנֵי יֵשַׁע
 נִבּוֹן וְגַם תִּלְמִיד
 כָּל פּוֹשְׁעִים יִשְׁמִיד
 אֲזִי תִהְיֶה אוֹרָה
 אֵל שׁוֹמְרֵי תוֹרָה

שומר הכו לה בני אלים כלו סי כ"ט

לחנוכה

הָמָּה נִפְלְאוּ מִמֶּנּוּ
 וַיִּשְׁקִיט שְׁאוֹן קִמְנוּ
 כִּי־צָר אֲשֶׁר הִבְשִׁיעַ
 הוֹר אֵל דוֹר אֶמְוֶנְתָּהּ
 פִּי

מְגִדוֹל עִזּוֹ יִשׁוּעוֹת אֵל
 דְּבַר טוֹב לְיִשְׂרָאֵל
 וַיִּנְקוּס נֶקֶם דְּמִנֵּי
 לְכֵן יוֹם לְיוֹם יִבְיַע

פִּי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ כִּי יִגִּיד הַיּוֹם תִּשְׁוֶעְתֶּךָ : כָּל הַיּוֹם תִּשְׁוֶעְתֶּךָ :

שָׂרִים אֹרְדוּנוּ עַל הָרִים דִּלְקִינוּ עַד כִּי חָלְלוּ בַּיִת קֹדֶשׁ יוֹם שַׁבַּת וְרֹאשׁ הַחֹדֶשׁ

הָמָּה מָנְעוּ עִמָּךְ כִּי שָׁשׂוּ לְאַמְרֹתֶיךָ גַּם לְכָרוֹת בְּשׂוֹר הַגֹּדֶשׁ כַּמָּה קִדְשׁוֹ לְשִׁמְךָ פִּי יִגִּיד

זָרִים גָּבְרוּ עָלֵינוּ יִשְׁבְּנוּ בְּאַשְׁמֹנִים הַכְּבִידוּ מְאֹד עָלֵנוּ מִתּוֹ אִם עָלֵי בָנִים זְכַרְתָּ בְּרִית אֱלֹהֵינוּ

אֲתָה אֵל וְעוֹשֶׂה פְּלֵא הוֹצֵאתָ וּמִבֵּית כְּלֵא פִּי יִגִּיד אֶהְבֵּת מְעוֹן בֵּיתְךָ נְטוּיִת יָמִין עֵזְךָ

אֶ בַּיִת אֶחָרוֹן הַבְּרִלָתְךָ נְחִית בְּמַעוֹךָ שֵׁם קֹדְשְׁךָ מְאֹד הַגְּדִלָתְךָ כִּי אֹתָם הִלֵּא נִהְלַת

כִּמֹּאן לְהָרוֹס קָמִיךָ שְׁפַכְתָּ חֶרוֹן וְעִמָּךְ עַל אוֹיֵב בְּקִנְיָתְךָ פִּי יִגִּיד

יַחְדּוֹ נִשְׂאוּ רֹאשֵׁנוּ גֵר מִצְוָה וְאוֹר תּוֹרָה לָנוּ הֵיטָה אוֹרָה גֵר מִצְוָה וְאוֹר תּוֹרָה לָנוּ הֵיטָה אוֹרָה

בְּזָמַן זֶה בְּבֵית קֹדְשֵׁנוּ לָךְ אֵל הַכְּתָה נַפְשֵׁנוּ הוֹר מַלְכוּת אֱוִי הוֹפְעֵת שָׁמֶן רֹאשׁ לְרוֹב הַשְּׁפָעֵת פִּי יִגִּיד

עַל נְפִישׁ פְּלֵא אוֹתְךָ עַל נְפִישׁ פְּלֵא אוֹתְךָ בֵּית קֹדְשְׁךָ וְהִיכָלֶיךָ הַתְּגַדֵּל וְהַתְּקַדֵּשׁ הוֹרוּ בְּרַכּוּ אֱלֹהֶיךָ

עַד עוֹלָם בְּרוֹב חֲסִדְךָ עַד עוֹלָם בְּרוֹב חֲסִדְךָ אֵל תִּשְׁכַּח סְגֻלָּתְךָ : פִּי יִגִּיד קוֹמָה אֵל נִשְׂא יָדֶיךָ אֵל נִשְׂא יָדֶיךָ

תתעלה כמומים	אבן מאסו בזנים
אל קמי מחץ מתנים	הרועה בשושנים
תתחוק במעוק	ובתוק עיר ירושלם
קומה אל מנוחתה	אתה וארון ענה
יאבל עד במקדשה	בנימין ואב יטרף
עוד תוקד למו אשיה	איש תמיד אשר תשרף
יבון בית תפלתה	בין כתפי ידי נפשה
ידליק נר בחצרותיה	כהן שם במצותה
פי יגיד תהלתה	
בל היום תשועתה	

אנני שפתי הפתח נפי יגיד תהלתך

לפורים

שירנו בשמחה	פזמור לתודה
יום הרוחה	קהל ועדה
אור ליתורים	כי בו מגנחה
אל עם סגלה	כל הפקודים
או קם בשושן	איש צר ואויב
בוער בכבשן	אותי לחיב
אזנו והזנו	כלו בעשן
לא בור מצולה	חורב נאמן

עֲצָה בְּלֵב אִישׁ
 הַחֲפִיר וְהַבְּאִישׁ
 נִקְרָא יְהוּדִי
 נֹרָא עֲלִידָה :

מִים עֲמֻקִּים
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים
 כִּי עַל יְדֵי אִישׁ
 הַגְּדִיל בְּבוּרֵי

מִטָּה רְשָׁעִים
 זֶרַע מֵרְעִים
 לְגִיר בְּבוּרוֹ
 נֶאֱוָה תְּהַלָּה :

שֶׁבֶר יֵי
 הַכְּרִית לְעֵינַי
 מִה טוֹב וְנָעִים
 כִּי לוֹ לְבָדוֹ

לְעַד לְעוֹלָם
 חֶסֶד גְּמֻלָּם
 מֵאוֹיְבֵיהֶם
 טוֹבָה כְּפוֹלָה :

זָכַר בְּרִיתוֹ
 אֵל כָּל עֲדָתוֹ
 תָּמִיד גְּאֻלָּם
 וַיֵּט אֲלֵיהֶם

יִצְיִץ וַיִּפְרַח
 יֵאִיר וַיִּזְרַח
 יוֹמָם בְּחֶסֶדוֹ
 מִקְרָא מְגֻלָּה :

צְדִיק כְּחֶמֶר
 לֵילָה לְמִשְׁמֶר
 יְרוּץ לְאָרֶחַ
 כִּי זֶה יְסוּרוֹ

יִרְקַב וַיִּמַּח
 יִגְדֵּל וַיִּצְמַח
 כּוֹסֵי רוּיָה
 עַל הָאֲכִילָה :
 רִשׁוֹ

שֵׁם הַרְשָׁעִים
 בֶּן שְׁעֵשׂוּעִים
 יֵיזֵן יִשְׁמַח
 וּבְרוּב שְׁתִּיָּה

וַיְחִי לְבַבְכֶם
יִפְן אֲלֵיכֶם
מֵהָרַר יִסְלַק
יִמָּחַה לְקָלָה :

הַנֶּיֶף וְהַרִים
יִשְׁמִיד וַיִּחָרִים
רַגְלֵי מִבְּשָׂר
עַל הַגְּאוּלָּה :

לְכַבֹּד שְׂכִינָה
וַתֵּן חֲנִינָה
שִׁירָה חֲדָשָׁה
תִּתֵּן יְבוּלָה :

דְּרָשׁוּ אֱלֹהִים
רַם עַל גְּבוּהִים
אֶת אוֹיְבֵיכֶם
זָכַר עֲמַלְק

כִּי יָד לְכַס יְהוָה
לְשׁוֹן רַמְיָה
גְּאוּ וּבְהָרִים
יִתְרוֹן וְהַכֶּשֶׁר

בְּנֵה מְעוֹנֵי
אֶל אִישׁ יְמִינִי
נָשִׂיר בְּרָנָה
אֶרְצֵי קְרוּשָׁה

אז ימלא שחוק מינו ולשוננו רנה אז יאמרו כגוים הגדילה לעשות עם אלה :

לַיָּמִים שֶׁאֵין בָּהֶם תְּחִנָּה

תִּתֵּן מְנוּחָה לְכָל עַמֶּךָ
תִּשְׂיֵב תְּחִינָה וּמִיּוֹמָיִם
תִּרְדּוּף בְּאֶף גּוֹיִם שְׂפוּךְ זַעֲמָה
תִּתְקַוֶּה וְתִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַם
תִּצְיֵד לְגוֹי הַקּוֹרְאִים בְּשִׁמְךָ
תִּפְקֹד צָבָא מְרוֹם בְּהַשְׁמִים
תִּעֲזֹו יְמִינֵי עֶזְרָה לְהַצִּילֵנוּ
תִּסִּיר גְּאוּן זְרוֹם שְׂבוּר עֲלֵנוּ :

תִּנְקֹם נְקָם עַמֶּךָ בְּקִנְיָתְךָ
תִּמְלֹוד לְעוֹלָמִים בְּעוֹז מַטְּהָ
תִּלְוֶין בְּחֹךְ מִשְׁכַּן מְנוּחָתְךָ
תִּכְרִית לְכָל זְרוֹם בְּמִשְׁפָּטְךָ
תִּשְׂיֵב

תִּשְׁיֹר לְבַבְנוּ לִירֵאָתְךָ תִּטְיֵב אֵלַי טוֹבִים רַעַה שְׁבֻטְךָ
 תִּתְקַמּוּל בְּיוֹם נִקְם עָלַי צֹאנֶךָ תִּזְכּוֹר בְּרִית אֶבֶת לְכָל בְּנֵיךָ
 תִּן צִיא אֲסִירִים בְּאֶשׁר אָמַרְתָּ תִהְלֵל לְאוֹר חֲמָה לְשִׁבְעַתַּיִם
 תִּדְרֹשׁ שְׁלוֹם הָעִיר מְאֹד יִקְרֶה תִנְעֵר בְּיָם סוּף יִחַרֵב מִמֵּיִם
 תִּבְקַע נְהַרֹת אֹז כְּמוֹ דְבַרְתָּ תִאִיר בְּאוֹר נְגַהּ בְּזִיו קִרְנֵיִם
 חוֹשָׁה יִי נָא לְעֹזְרֹתַנוּ קַבֵּל בְּרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

לברית מילה

סודות בהררי קדש על כל סודות המילה לאומרו קודם המילה המוהל עצמו
 למען הקובל עבודתו בדצון וכל אשר יעשה יצליח.

אֶפְתַּח בְּפִי אֲנִיד תְּהִלָּתְךָ עַל הַשְּׁמִינִית שִׁיר כְּמִצּוֹתְךָ
 הִי לְדוֹר וְדוֹר אֲמוֹנָתְךָ נְשִׁישׁ כְּעַל כָּל הַזֶּן בְּאִמְרָתְךָ
 אֲשֶׁרִי אֲשֶׁר תִּבְחַר בְּחִצּוֹתֶיךָ:
 נִשְׁבַּע בְּהַקִּיץ אֶת תְּמוֹנָתְךָ:

יבא מבשיר טוב בזה השער הוא על ורועותיו יקבל נגה
 וירננו עתה עצי היער אל נא רפא נא לנו ודסה צער
 חושה לעזרתו בחמלתך: נשבע

מילה תהי עולה כאשה ריח תאיר לאור שמש וזיו ירח
 צדיק כמו תמר יהי פורח וברוב חסדיך היה זרח
 הם יכבשו תקי גבורתך: נשבע

קומה יי אל נשא ירך לתמוה ימיני בי אני עבדך
 ורצה עבודתי ברוב הסדה לפני יהי חמים בפקודיך

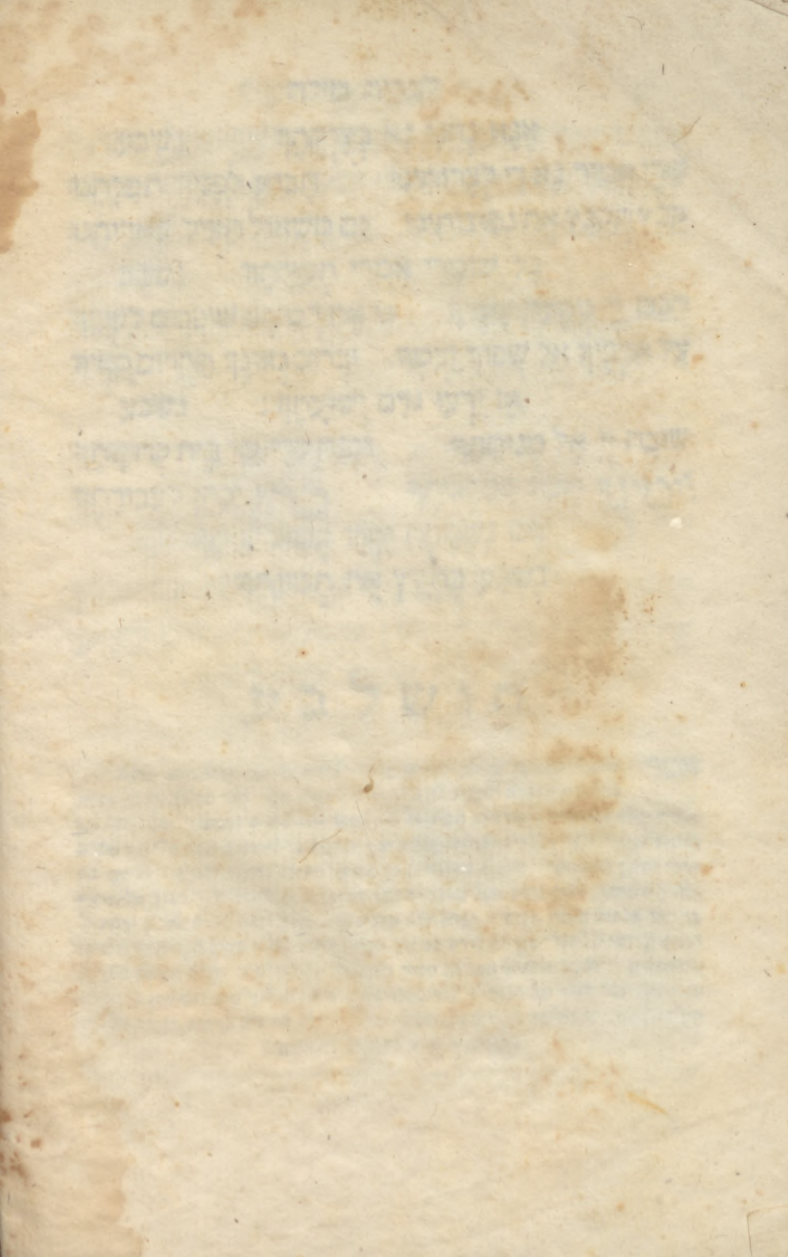
אָנָּא נְחֵנִי נָא בְּצַדִּיקָהּ : נִשְׁבַּע
 שְׂדֵי אָמֹר נָא דִּי לְצַרוּתֵינוּ תָּבוּא לְפָנֶיךָ תְּפַלְתֵּנוּ
 קִבֵּץ תִּקְבֹּץ אֶת נְפֻצוֹתֵינוּ גַם מִשְׁאוֹל תִּצְוֹל שְׂאֵרוֹתֵנוּ
 כָּל שׁוֹמְרֵי אִמְרֵי תְּעִידָתְךָ נִשְׁבַּע
 הַבֵּט יי מִמְּעוֹז שְׁמִיךָ כִּי אֶת דְּמִיָּהּ שׁוֹפְכִים לְשִׁמְךָ
 עַל אוֹיְבֶיךָ אֵל שְׁפוּךְ זַעַמְךָ וּבְרוּב גְּאוּנְךָ תִּהְרֹס קִמְךָ
 אִז יִדְעוּ גֹיִם יִשְׁוֹעַתְךָ : נִשְׁבַּע
 שׁוֹבָה יי אֶל מְנוּחָתְךָ וּבְנֵה עָרֵי עַד בֵּית קְדוֹשְׁתְּךָ
 וַיִּמְיֶנָּה תְּעוֹז בְּמַלְכוּתְךָ כִּהְיָ יָבִיחַ לְעִבּוֹדְתְּךָ
 שֵׁם נִשְׁמַחָה יַחְדָּו בְּטוֹב בֵּיתְךָ
 נִשְׁבַּע בְּהִקִּיץ אֶת תְּמוּנָתְךָ :

תושלבע

אמר הכתוב ישיבוו באמון יסרובי כליותי || ונספת סכרמי לעשות בונים *
 למלכות השמים ולהטיב לה בונים * מקום אשר דבר המלך וסודו מניש
 מזהיר ספה לכאמנים * אך זאת חשיב אל לבי צעיר אני לימים וסנים * על בן סלמרי
 ואירא מכבוד חלקי החלקים ונדוכי הדוכים * והסנית כי לוסנים לפני ה' יהיה שמה
 ברור כשם בחלונים * מחשוף הוד חרוז אך למומר ואיפה צריכה לפני * ולעף כח
 ולאיז חוכים * יהיה כסות הכל כדברי הספר החמוס טוון לכאמנים * ועוד שלישיה *
 כי דבר שכמו בשון נקיה * יקרה היא מוכינים * קלה כמות שהיא למיזן יראת ה'
 ודעת קדושי עליוכי * הקורא כורה כסתרן מקרח כדרש לכסו מקול הקריאה זימרהו
 מוטמנים * ואשר מראהו ספל מן הכיר ולא משל במטמנים * קורא ופוסט כאגרת
 מכוונת דבר דבור על אופכי * הכר הסוב סכהן שיש מהן לאישים ויש מהן לכהניס *
 מק"ס לעסירים מק"ס לעכנים ואכיוכים * החפץ ימלא את ידו לרעות בננים וללקוט
 פוסנים * הלא לחלקים סמרוכים :

B
649.

b 649